

בעזה"ש"ת

קונטרס

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווַיִּיב

דער קונטרס איז מחזק און מעורר דעם מאן אז ער זאל מכבד זיין און שעצן זיין ווייב, און דורך דעם אריינברענגען א ליבשאפט אינדער היים, עס זאל זיין א געשמאקע אטמאספער אין הויז, די שלום בית זאל זיין ווי עס דארף צו זיין, און אזוי וועט די הויז זיין ווי א גן עדן

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "כבוד האשה" פון

קבוד קדשת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

ארויסגעגעבן בעזה"ש"ת
דורך חסדי ברסלב - וויליאמסבורג יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

מְכַבֵּד זַיִן דִּי וַוִיב

א

חז"ל זאגן (יבמות ס"ג.) "אמר רבי אלעזר מאי דכתיב (פראשית ב, יח) אַעֲשֶׂה לּוּ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ? זָכָה, עוֹזְרָתּוֹ. לֹא זָכָה, כְּנֶגְדּוֹ". אויב איז דער מאן זוכה, דאן שטייט זיין ווייב צו זיין רעכטע האנט און זי העלפט אים ארויס, און אויב איז ער נישט זוכה, דאן איז זי קעגן אים.

ווי אזוי קען א מענטש מאכן אז ער זאל זיין פון די ערשטע קאטעגאריע, אז ער זאל זוכה זיין אז זיין ווייב זאל אים נאר זיין א הילף, און נישט פארקערט?

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

צו דעם איז מען זוכה אויב דער מאן הויבט אן קודם
 צו העלפן און מכבד זיין די ווייב, ער שטרענגט זיך
 אן איר ארויס צו העלפן, ער קוקט נאר אויף אירע
 מעלות און ער שעצט איר; דאן איז ער זוכה אז פמים
 פנים אל פנים, וועט זי אים אויף שעצן און זי וועט
 אים נאר זיין א הילף ברוחניות ובגשמיות.

אין זוהר הקדוש (לך לך פ"ה:) ווערט געברענגט אז
 אויף יענע וועלט, איידער די נשמות ווערן געבוירן,
 זענען די מאן און ווייב איין נשמה; נאר ווען זיי
 קומען אראפ אויף די וועלט ווערן זיי צעטיילט אין
 צוויי נשמות, יעדער פון זיי ווערט געבוירן ביי אן
 אנדערע משפחה. און ווען דער אייבערשטער העלפט
 אז די צוויי האלבע נשמות טרעפן זיך צוזאם און זיי
 האבן חתונה אינאיינעם, דאן ווערן זיי צוריק ווי איין
 גאנצער מענטש.

ווען אַ מענטש געדענקט דאס שטענדיג, דאן וועט ער נאר דאנקען דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו טרעפן די צווייטע טייל פון זיין נשמה, און ער וועט איר שעצן און ארויפקוקן און שטיין צו איר האנט. און דאס וועט ברענגען אז זי וועט אים אויף מַכְבֵּד זַיִן און ארויסהעלפן, און אזוי וועלן זיי אינאיינעם האבן אַ גליקליך לעבן מיט ליבשאפט און שלום.

ב

חז"ל זאגן (סנהדרין כ"ב.) "אשה אינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי". די פרוי האט נישט קיינעם אין איר לעבן, זי האט נאר איר מאן, זי קוקט און זי ווארט ארויס אז ער זאל איר געבן אַ גוט ווארט און רעדן שיינ צו איר.

מְכַבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

אויב האט דער מאן שְׂכַל און ער רַעַדְט שׂיִין צו איר, ער שְׁעֶצֶט איר, ער האט איר ליב, און ער פֿרובירט איר צו מאַכן פֿרײליך און גוט שְׁפִירן; ער מאַכט איר פאר אַ "פֿלי" – אז זי איז אויף אַ מְעַנְטֶשׁ. און נישט חס וְשָׁלוֹם פֿאַרְקֶערט איר צו דַעַרְנִידֶערן און איר אַוועקמאַכן אז זי טויג צו גאַרנישט. דאן וועט זי ווערן צוגעפֿינדען צו אים, זי וועט נאר אים דאַרפֿן, און זי וועט אים ליב האבן.

ג

חז"ל זאגן (יבמות ס"ב): "האזהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד) וידעת פי שלום אהלה" – ווער עס האט ליב זיין ווייב פונקט ווי זיך אליין, און ער איז איר מְכַבֵּד נאך מער פון זיך אליין, אויף אַזאַ מְעַנְטֶשׁ זאגט דער פֿסוק אז ער האט שְׁלוֹם בֵּית.

יַעֲדֵר מְעַנְטֶשׁ הָאָט זײַ אַלײן לײַב, יַעֲדֵר מְעַנְטֶשׁ
וועט אײַביג נאַר זען גוטס אויף זײַ, ער וועט נישט
אַנערקענען אַז ער האט געטון עפּעס שְׁלֵעכְט. אויב
האט ער בְּטָעוּת צופּראַכן עפּעס, אָדער ער האט
געהאט סײַ וועלכע דורכפּאל, וועט ער זײַ אײַביג
פאַרענטפּערן אַז ער האט נישט געמײנט קײן
שְׁלֵעכְטס, עס איז זיכער נאַר געווען אַ טָעוּת, ער וועט
אַלעמאַל דרייען די מעשׂה אויף אַ וועג אַז ער איז
גאַרנישט שולדיג.

דאס מײנט אַז מען דאַרף לײַב האָבן דײַ ווײַב פּונקט
ווי זײַ אַלײן. ווען זי מאַכט אַ טָעוּת, ווען זי האט אַ
דורכפּאל, און אפּילו ווען זי האט געטון עפּעס וואס
רעגט אויף דעם מאן; דאן קען מען זען אויב דער מאן
האט איר טאַקע לײַב. ער דאַרף אויף קוקן נאַר אויף
איר גוטע זײַט, און איר דן זײַן לְפָנֵי זְכוּת, פּונקט אַזױ

מְכַבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

ווי ער וואלט געטון ווען ער אליין וואלט געהאט דעם דורכפאל.

די זעלבע איז אויך ווען עס קומט צו פֿבוד. יעדער מענטש האט ליב ווען מען איז אים מְכַבֵּד, ווען מען שעצט אים. און ווען א מענטש זעט ווי איינער קוקט אים ארויף און האלט פון אים, דאן וועט ער יענעם ליב האבן. דאס מיינט "והמכבדה יותר מגופו" - די ווייב דארף מען מְכַבֵּד זיין נאך מער פון זיך אליין. די נאטור פון א פרוי איז אז זי איז מער צוקלאפט ביי זיך, זי וועט שנעלער ווערן טרויעריג און נידערגעשלאגן ווען זי וועט שפירן אז מען האט איר נישט ליב און מען האלט נישט פון איר. און ספעציעל ווען זי האט שוין קינדער, די קינדער ווילדעווען און דרייען איבער די גאנצע הויז, און די אנגעצויגנקייט פון די קינדער מאכט די פרוי נאך מער דעפּרעסעט.

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווַיִּיב

ט

דַּעַרִיבֶּעַר אִיז דִּי פֿלִיכְט פּוֹן דִּי מֶאָן אִיר צו שְׂטאַרְקֶן
שְׂטעַנְדִּיג, אִיר אַרוֹיס צו ווַיִּיזן שְׁעֲצוֹנָג און
אַנְעַרְקעֲנוֹנָג, און מִיט דָּעם וועט עַר אוֹיפֿהוֹיבֶן אִיר
מוט, זי וועט ווערן פֿרִיילִיך און מוֹנֶטֶעַר, זי וועט
שְׂפִירֶן אַז זי אִיז אוֹיף חֶשׁוּב, און אוֹיטאַמאַטִיש וועט
זי אוֹיף מְעַר לִיב הָאָבֶן אִיר מֶאָן וואס אִיז אִיר מְכַבֵּד.

עס אִיז נִישֶׁט נֶאָר אַ פֿלִיכְט אוֹיפֿ'ן מֶאָן צו מֶאָן
פֿרִיילִיך זַיִן ווַיִּיב, אַזוי ווי דִּי חַז"ל זָאָגן (ראש השנה ו:)
"אִשָּׁה, בְּעֵלָהּ מְשֻׁמָּחָה" - דַּעַר מֶאָן דַּאָרף פֿרִיילִיך
מֶאָן זַיִן ווַיִּיב, נֶאָר דָּאס אִיז אוֹיף פֶּאָר דִּי אַיִיגֶענֶע
טוֹבָה פּוֹנֶעם מֶאָן אַז עַר זָאל אִיר פֿרױבִּירֶן פֿרִיילִיך צו
מֶאָן. יַעֲדֶעַר מְעַנְטֶשׁ הָאָט לִיב אַז זַיִן הוִיז זָאל זַיִן אַ
וואַרִימֶע און גַּעשְׁמאַקֶע הוִיז, עס זָאל זַיִן אַ גַּעשְׁמאַק
אַרִיִינְקוֹמֶען אִין הוִיז, אַז עַר זָאל ווערן אוֹיפֿגֶענוֹמֶען
אַינְדַּעַרְהֵיִים מִיט אַ שְׂמִיכֵל. און דָּאס לִיגֶט אִין דִּי

מְכַבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

הַעֲנֵט פּוֹנֵעַם מֵאָן. ווען דער מאן האט שְׂכָל און ער מאַכט פֿרִייליך זיין ווייב, ער קריטיקירט איר נישט אויף טריט און שְׂרִיט, און אַפִּילוּ ווען עס זעט אים אויס אז זי האט געטון אַ זאך וואס איז נישט ריכטיג, איז ער איר דן לִפְּךָ זְכוּת, און אזוי ווייטער פֿרוּבירט ער אַלעמאל איר צו מאַכן פֿרִייליך און גוט שְׂפִירן; דאן וועט ער זען ווי די אַלע זאַכן וועלן אים אויף צוריק קומען, זי וועט אים אויף מְכַבֵּד זַיִן און אים אויפֿנעמען שײן, און צום סוף וועלן בײַדע אַרױסגײן פֿאַרדײַנער.

איינמאל עס איז פֿרִייליך אין שְׂטוּב, דאן רוהט די שְׂכִינָה אין שְׂטוּב, די שְׂכִינָה רוהט נאר אויף אַ פֿלאַץ וואו עס איז דא ליבשאפט און שמחה. און דאן איז מען זוכה צו דעם "אִישׁ וְאִשָּׁה שְׂזָכוּ, שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם".

חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט) "לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זָהִיר
בְּאוֹנָת אִשְׁתּוֹ, שְׁמִתוּךָ שְׂדֵמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָתָה
קְרוּבָה" - אַ מענטש דארף זייער אַכטונג געבן נישט
צו טשעפען זיין ווייב, ווייל אַ פֿרוי קען שְׁנַעַל ווּיִינען
און שְׁנַעַל ווערן געטשעפעט.

דער אייבערשטער איז זייער מקפיד אויף דעם אַז
אַ מענטש זאל נישט וויי טון און טשעפען זיין ווייב.
אַ מענטש קען מיינען אַז ער וועט טשעפען זיין ווייב
און עס וועט אים גארנישט פֿאַסירן. ער רעדט זיך איין
אַז ער וועט איר אַרײַנשטעכן מיט ווערטער, ער וועט
חזק מאַכן פֿון איר, ער וועט איר פֿאַרשעמען, אַדער -
נאָך ערגער - אַז ער וועט איר שְׁעֵלְטֵן און שְׁלֵאָגֵן חס
וְשָׁלוֹם, און ער קלערט אַז ער וועט אַרויסגיין דערפֿון
אומפֿאַשעדיגט. דער אַמֶת איז אַפֿער, אַז דאס פֿאַטשט

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווּיִיב

נאַכְדָעם צוּרִיק דָעם מַעֲנֵטֶשׁ אִין פֿנִים אַרײַן זײער
 שְׂטאַרק. דער אַײַבער־שְׂטער איז נישט מוחל אַ מַעֲנֵטֶשׁ
 וואס טוט רשעות, פֿריער אָדער שְׂפֵעֲטֶער וועט אַזא
 מאן פֿאַקומען גאר אַ האַרְבֵּע שְׂטראָף פון הימל.

דער מאן קען זיך נישט פֿאַרענטפֿערן מיט תירוץ
 אַז זי האט אָנגעהויבן און זי איז שולדיג ווייל זי
 טשעפֿעט אים אויף. ווייל אַלעס ווענדט זיך נאר
 אינעם מאן. אַ פֿרוי ווערט שְׁנַעל געטשעפֿעט, און
 דער מאן כאַפֿט נישט אַז איר גאַנצע שְׁלֵעכְטְקייט
 נעמט זיך נאר פון דעם וואס ער סעקירט איר
 שְׂטענדיג. אויב וועט ער זיך נעמען אין די האנט אַרײַן
 און אָנהויבן איר צו געבן גוטע ווערטער און איר
 שְׂעצן, דאן וועט זי גאַנץ שְׁנַעל ווערן אַײַבער־גע־רייט
 צו גוטס, און ער וועט גאַרנישט לייַדן פון איר.

א מַעֲנֵטֶשׁ כַּאֲפֵט נִישְׁט ווי טִייעֶר עֶר וועט פֿאַצאַלן
 פֿאַר דעם וואס עֶר טִשְׁעֶפֶט זַיִן ווַיִּיב. אויב עֶר וועט
 אָנְהאַלְטֵן מיט זַיִן רִשְׁעוֹת קעגן איר, דאן וועט עס
 נִישְׁט בְּלִיבֵן בֵּי דעם, נָאַר עס וועט נִישְׁט גַעמָען
 לאַנג ביז עס וועט איר צוטרעטן צו די גַערווען, און
 דאן וועט שוין נִישְׁט זַיִן קיין וועג צוריק. א גַערוון
 צוואַמנבראָך חס ושלום איז זַייער שווער
 אויסצוהיילן. ווען עס וועט שוין האלטן דאָרט, וועט
 זיך דער מאן האקן קאפּ אין וואנט און פֿאַנווינגען זַיִן
 בִּיטער גורל און עֶר וועט דאס נִישְׁט קענען צוריק
 דרייען. מיט אַבִּיסל שְׂכָל פון פֿאַראויס, ווען מען
 געבט אַכטונג אויף די געזונט פון די ווַיִּיב, וועט מען
 מיט דעם זיך אַינשפּאַרן די אַלע צרות.

חז"ל זאגן (גיטין ו:): אז א מַעֲנֵטֶשׁ זאל נִישְׁט מאכן
 קיין אַנגעצויגנִקייט אינדערהיים, עֶר זאל נִישְׁט זַיִן צו

שְׁטֶרענג אינדער־היים, ווייל אויב האט מען צו שְׁטאַרק
 מוֹרָא פונעם מאן, בְּרַענְגֵט דאס נאַכְדֵעם צו די
 האַרְבֶּסְטֵע עֲבִירוֹת פון גְלוּי עֲרִיוֹת, שְׁפִיכֵת דָּמִים, און
 חִילוֹל שֶׁבֶת. ווייל ווען די ווייב האט אַזוי שְׁטאַרק
 מוֹרָא פון איר מאן, זי ציטערט אַז ער זאל זיך נישט
 אויפֿרעגן אויף איר, דאן וועט זי טון די האַרְבֶּסְטֵע
 עֲבִירוֹת און אויף אים מְכַשִּׁיל זיין מיט האַרְבֶּע
 עֲבִירוֹת, אַלֶּעס נאר כְּדִי ער זאל נישט געוואויר ווערן
 און זיך אויפֿרעגן אויף איר. דער־יבֶּער דאַרף מען
 זייער אַכְטוֹנֵג געבן נישט צו זיין שְׁטֶרענג און שאַרף,
 די פּאַמִילִיע דאַרף וויסן אַז מען דאַרף נישט אַזוי
 ציטערן פון אים, ער וועט זיך נישט אַזוי שְׁנַעַל
 אויפֿרעגן און אַרויס־גיין פון די פֿלִים ווען עפֿעס גייט
 נישט אַזוי ווי ער וויל.

פֿאַרְקֶערט, דער אַרְבֶּעט פֿון אַ מאַן און טאַטע איז אַרײַן צו פֿרענגען אַ רואַיגקײט אין שטוב, צו מאַכן אַ פֿרײליכע אַטמאָספֿער אין שטוב. דער מאַן דאַרף רח־מנות האָבן אויף זײַן ווײב און פֿאַרשטיין די שוועריקײטן מיט וואס זי מוטשעט זיך, און איר נאַר שטאַרקן שטענדיג און איר געבן גוטע ווערטער, ער זאל איר אַרײנגעבן די פֿח אַז זי זאל זיך קענען שטאַרקן אויף אירע שוועריקײטן און זיך ווײטער האַלטן פֿרײליך.

אַפֿילו דער מאַן אַליין האט זיך אויף זײַנע אײגענע שוועריקײטן, דאַרף ער אָבער פֿאַרשטיין אַז סוף פֿל סוף איז ער דער מאַן, ער האט פֿרײטע פֿלײצעס. ער קען נישט וואַרטן אַז זי זאל אָנהויבן אים צו שטאַרקן, ער דאַרף זײַן דער וואס הויבט אָן צו שטאַרקן זײַן ווײב, און דאַן וועט ער אַליין אויף ווערן געשטאַרקט.

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

ווען עס הערשט א ליבשאפט אין הויז, עס שפירט זיך א רואיגקייט און א געשמאק אין הויז, דאן ברענגט דאס אלע ברכות אינדערהיים. די קינדער וואס ווערן געבוירן אין א פרייליכע הויז, זענען געזונטע און געראטענע קינדער, געשמאקע און ערליכע קינדער, און זיי ברענגען נאכדעם פיל נחת פאר די עלטערן.

און דאס ברענגט אויך פרנסה אינדערהיים, אזוי ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט) אז א מענטש זאל זייער אכטונג געבן אויף די כבוד פון זיין ווייב, ווייל אלע ברכות קומען אין שטוב נאר אין זכות פון די פרוי, און די גמרא זאגט דארט ווייטער אז ווען א מענטש איז מכבד און שעצט זיין ווייב וועט ער ווערן רייך.

ה

ווען דער מאן כאַפֿט אַמאַל אַ אַרײַן אַ פֿסק פֿון זײַן ווייב, זי האט זיך אויפֿגעֶרעגט אויף אים, זי האט געשריגן אויף אים, זי האט אים פֿאַרשעמט און מֶצער גענווען; דאַרף ער דעמאַלט האַלטן קאַפּ און זיך נישט פֿאַרלירן. אַנשטאַט זיך צוריק צו קריגן און צוריק שרייען, זאל ער ענדערש אויסנוצן די צייט פֿאַר תשובָה, זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן.

דער מאן דאַרף נישט נעמען אַזוי פֿערזענליך ווען די ווייב שרייט אויף אים. חז"ל זאָגן (ירושלמי ע"ז פ"ב ה"א) אַז די נאַטור פֿון אַ פֿרוי איז צו שרייען. זי מיינט נישט קיין שְלֶעכְטֶס דערמיט. נאַר ווען זי איז איבער געשטרענגט, און די קינדער האָבן איר גערױרט, קען דאס אויסקלאַפֿן אין שרייען אויפֿן מאן. מיט אַביסל

שְׁכַל וועט עס אָפּער דער מאן אַראַפּשְׁלִינגען און עס וועט שְׁנַעל אַרײַפּערגיין.

דאס וואס אַ מענטש ליידיט פון זיין ווייב, קומט פון זיינע עבירות. מיר האבן שוין פריער דערמאנט די גמרא (יבמות ס"ג.) "אמר רבי אלעזר מאי דכתיב (בראשית ב, יח) אַעשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ? זָכָה, עוֹזֵרְתּוֹ. לֹא זָכָה, כְּנַגְדּוֹ". אויב איז דער מאן זוכה, דאן שטייט זיין ווייב צו זיין רעכטע האנט און זי העלפט אים ארויס, און אויב איז ער נישט זוכה, דאן איז זי קעגן אים. אויב איז דער מאן זוכה צו דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער לערנט די הייליגע תורה, ער דאוונט יעדן טאג, ער לעבט מיטן אייבערשטן און ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין; דאן וועט זיין ווייב זיין גוט צו אים. אויב אָפּער דער מאן פֿירט זיך נישט ווי מען ברויך, ער פאַרנעמט פונעם

אײַבערשטן, ער לערנט נישט און דאוונט נישט, און
 ער פאלט דורך מיט עבירות; דאן וועט דאס
 אויסקלאפן אויף זיין שלום בית, זיין ווייב וועט ווערן
 א "כנגדו", זי וועט אים דערקוטשען די יארן.

די בזיונות און יסורים וואס מען האט פון א ווייב,
 דאס אליין איז שוין א פפרת עוונות. חז"ל זאגן
 (עירובין מ"א:) "מי שיש לו אשה רעה, אינו רואה פני
 גיהנום" - ווען א מענטש האט א שלעכטע ווייב, וועט
 ער נישט זען דעם גיהנום. יעדעס מאל וואס א מענטש
 כאפט א בזיון פון זיין ווייב, ווישט ער מיט דעם אפ
 נאך א חלק פון זיין גיהנום.

דעריבער ווען דער מאן זעט אז זיין ווייב
 טשעפעט אים, זאל ער איר דן זיין לפף זכות, און ער
 זאל דאס נאר נוצן אלס א דערמאנונג פונעם
 אײַבערשטן אז עס איז צייט זיך אויף צו וועקן און

צוּרִיק קוּמְען צוּ אַים. און דער מאן דארף גיין אין אַ זייט אין זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן אייבערשטן, איבערבעטן דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס ער האט געטון נישט ריכטיג ביז יעצט, און זיך פארנעמען צו זיין וואויל און ערליך פון יעצט און ווייטער. און דאן וועט ער זען די וואונדער ווי זיין ווייב וועט זיך טוישן און אים אנהויבן מַכְבֵּד זַיִן און ליב האבן. ווי מער דער מאן וועט רעדן צום אייבערשטן, לערנען תורה, און ווערן נאנט צום אייבערשטן; אלץ מער וועט זיין ווייב צוריק קומען צו אים און ווערן נאנט צו אים.

ו

די נאטור פון א פרוי איז אז זי קוקט אויף יעדע זאך אזוי ווי עס וואלט געווען א גרויסע און שווערע פארג וואס איז גאר שווער ארויפצוקריכן, אין די צייט

וואס דער מאן קוקט אן דעם באַרג פֿאר אַ קלִינִיקִייט
און ער קען עס אַרױפֿקִרִיכן אין אַיִן מינוט.

ווען דער מאן קומט אַהיים און זעט אַז די הויז איז
איבערגעווארפן און נישט צוזאַמגענומען, האט ער
צוויי ברירות. ער קען אָנהױבן שרייען אויף די ווייב
פֿאַרװאס זי קען זיך נישט צוזאַמנעמען און מסדר זיין
די הויז, און - פֿאַרשטייט זיך - דאס שרייען וועט
נישט פֿרענגען קיין רואיגקייט אין שטוב. אָדער קען
דער מאן נוֹצן זיין שכל און פֿאַרשטיין אַז די ווייב איז
זיכער געווען פֿאַרנומען מיט אַנדערע זאַכן און זי איז
נישט אַנגעקומען צו מסדר זיין די שטוב, און ווען זי
קוקט אָן די איבערקערעניש כאַפֿט איר אַ ציטער, זי
שפּירט אַז עס וועט איר נעמען עטליכע שעה צו מאַכן
אָרדענונג, און זי האט נישט די כוחות און צייט
דערצו.

דער מאן דארף זיין קלוג און איבערנעמען די לייצעס. ער קען אין עטליכע מינוט טון דאס וואס וואלט גענומען פאר די פרוי עטליכע שעה. ער לייגט צו א האנט און הויפט אן צוזאם נעמען די הויז, און ביז אפאר מינוט איז דא א הערליכע רואיגע שטוב און יעדער איז פרייליך און צופרידן מיט הרחבת הדעת.

צו דעם דארף מען אבער אביסל צופרעכן די גאָוה. פאר'ן מאן פאסט דאך נישט אז ער דארף אויפרימען און ברענגען ארדענונג. דער אייבערשטער זאגט אבער (שבת קט"ז): אז מען זאל אויסמעקן זיין נאמען אבי עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב. און אויב דער אייבערשטער פארציכט אויף זיין פבוד פדי צו מאכן שלום אין א אידישע שטוב, דארף דער מאן זיכער מותר זיין אויף זיין פלומר'שטע פבוד, און ארויפשאַרצן די אַרבעל, צולייגן די האנט מיט אביסל

געפיל, און אזוי גרינגערהייט אריינברענגען
רואיגקייט אין הויז.

און צום סוף וועט דער מאן אליין זיין דער
פארדינער פונעם געשעפט. ער וועט פארדינען אז ער
וועט האבן א געזונטע און פרייליכע ווייב, און ער
וועט האט א רואיגע און געשמאקע שטוב, וואס דאס
וועט אים נאר ארויסהעלפן ברוחניות ובגשמיות.

ז

דער מדרש זאגט (בראשית רבה י"ז, ט) "כִּי־וְיָ שָׁנְבֵרֵאת
הָאִשָּׁה, נִבְרָא שְׁטָן עִמָּה" - ווי נאר די פרוי איז
באשאפן געווארן, איז אויך דער שטן באשאפן
געווארן. דאס מיינט צו זאגן דער אייבערשטער האט
צוזאמגעשטעלט דעם שטן, וואס ער איז דער וואס
איז מקטרג אויפן מענטש און זוכט אים נאר צו

בְּרַעֲנֻנְגֶען צָרוֹת, אַינְאַיינעם מײַט דַעם וואָס אַ מַעֲנִטֶשׁ
איז מַכְבֵּד זַיִן ווַיִּיב.

ווען אַ מַעֲנִטֶשׁ זַעט דַער שְׂטָן איז מְקַטְרַג אויף
אים, עָס גײט אים שְׁווער דִּי פֶרְנֶסָה, עַר הָאט נִישֵׁט
קײן הַצְלָחָה אין לַעֲבֹן; דאַרף עַר ווײַסן אַז דאַס
שְׂפִיגֶלט אָפּ דִּי וועג ווי אַזוי עַר גײט זײַך אום מײַט זַיִן
ווַיִּיב. ווען אַ מַעֲנִטֶשׁ הָאט מײַטְגַעפִּיל מײַט זַיִן ווַיִּיב,
עַר פֶּרוּבִירט איר אַרויסצוהעלפֿן ווי ווַיִּיט עַר קַען, עַר
שְׁעֲצֵט איר און עַר קוקט איר אַרויף און זוכט נאַר
אַירע מַעֲלוֹת, דאַן וועט דַער שְׂטָן נִישֵׁט הָאבֵן קײן
שְׂלִיטָה אויף אים, עָס וועט זײַך נאַר גײסן גוטע בְּרָכוֹת
און יְשׁוּעוֹת בַּי אים אַינְדערֶהיים.

ח

דִּי מַעֲלָה פון לַעֲבֹן מײַט לִיבֶשׂאפֿט און פֶּרִידֵן מײַט
דִּי ווַיִּיב, איז נִישֵׁט נאַר פֶּאר דִּי פֶּאר-פֶּאַלק אַלײן און

פאר זייערע קינדער, נאר די גוטע רעזולטאטן דערפון
שפרייטן זיך אויך אויס צו די גאנצע פאמיליע.

די גרעסטע גליק ביי עלטערן איז ווען זיי האבן
חתונה געמאכט זייערע קינדער און זיי זעען ווי די
קינדער לעבן מיט זייער פאמיליע בשלום ושלחה. סיי
דעם מאנאס עלטערן און סיי די פרויס עלטערן שעפן
הויפענעס פון גחת און שמחה, צוקוקנדיג ווי אזוי
זייערע קינדער האבן זיך ליב און לעבן א
בשותפות'דיגן פרייליכן לעבן.

עס מאכט זיך ליידער אמאל אז עס אנטוויקלט זיך
א מחלוקת אין א משפחה, און דאס איז דאס ערגסטע
וואס קען נאר פאסירן. יעדער מיטגליד פון די
פאמיליע פון ביידע זייטן ווערט אריינגעמישט אינעם
קאנפליקט, און דאס ברענגט אן א שיעור צער, עגמת
נפש, און שפיכת דמים פאר גאר אסאך מענטשן.

ווען אַ ביישוייער קוקט זיך צו צו אַזאַ מחלוקת, קען זיך אים דאכטן אַז דאס האט זיך זיכער אַנגעהויבן מיט עפּעס אַ גאַר ערנסטע זאַך, עפּעס האט אַיינער געמוזט טון גאַר אַ שְׁלֵעכְטע זאַך אַז דאס זאל צופלאַקערן אַזאַ שְׁרַעקליכע גרויסע מחלוקת. ווען מען קוקט אַפּער צוריק, זעט מען אַז די גאַנצע גרויסע מחלוקת האט זיך אַנגעהויבן בלויז מיט אַ קליינע נאַרישקייט ווען דער מאן האט נישט געקענט צוריק האלטן פון זאַגן עפּעס אַ וויץ אויפֿן חשבון פון זיין ווייב, אַדער די ווייב האט געגעבן עפּעס אַ קליינע טשעפּע דעם מאן. אויב איז נישטא די ריכטיגע שכל ווי אַזוי זיך אומצוגיין אינדערהיים, קען יעדע קלייניקייט ווערן ווי אַ שוועבל וואס קען אונטער צינדען אַ ריזיגע פּייער.

דערִיבֶער דאַרף מָען דָאס גוט גַעדֶענְקֶען שְטֶענְדִיג.
ווען עָס מאַכט זיך אַ נסִיוֹן אַז דֶער מאַן שְפִירט אַז עֶר
מוז מְצַעַר זַיִן ווִיב חס וְשָלוֹם. זַאל עֶר אויף
נֶעמֶען אִין חֶשְׁבוֹן אַז מִיט דַעם קֶען עֶר אָפ־הַרְגֵ'עֲנֶען
נִישֵׁט נָאר זַיִן אַיִגֶענֶע פֿאַמִּילִיע, נָאר אויף זַיִנע
עֲלֻטֶעֶרן און דִי גאַנְצֶע מִשְׁפָּחָה אַרום און אַרום. ווען
מָען נֶעמט דָאס גוט אַרִיין אִין קאַפּ, וועט מָען זיך נָאך
מֶער אַנְשְׁטֶרענְגֶען צו זַען אַז עָס זַאל הֶעֱרִשֵׁן נָאר
שָלוֹם און הַאַרְמָאנִיע אִין שְטוּב. אַרִיִנְבֶרֶענְגֶען אִין
שְטוּב דַעם אַיִבֶער־שֶׁטן וואס זַיִן נָאמֶען אִיז "שָלוֹם"
(שַׁבַּת י.).

ט

מָען דאַרף אָבֶער אויף גַעדֶענְקֶען אַז כָאטש וואס
מָען דאַרף טאַקע מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווִיב און אִיר שְעֶצֶן
און אַרויס־הֶעלֶפֶן, אִיז דָאס נָאר ווי לֶאַנג דָאס אִיז אִין

איינקלאנג מיט די הייליגע תורה. אויב די ווייב וויל חס ושלום צורענדן דעם מאן אַוועקצוגיין פון די תורה, דאן טאר ער איר נישט פאלגן, און ער טאר זיך נישט צוהערן צו דעם. ער דארף איר מסביר זיין שיינערהייט, אָבער מיט אַ שטאַרקייט, אַז ער וועט אלעס אויסהערן פון איר, ביז עס קומט אָבער צו תורה און מצוות, ער וועט זיך נישט לאזן צורענדן צו עובר זיין חס ושלום אויף עפּעס וואס דער אייבערשטער האט פארבאטן.

ווען די פרוי וועט זען דעם מאַנס שטאַרקייט אַז ער האלט זיך פּעסט מיט די הייליגע תורה און ער וועט זיך קיינמאל נישט אַוועקרירן דערפון, דאן וועט זי זיך אויף צושטעלן צו אים, און זי וועט מער נישט טראכטן אַזעלכע נאַרישע מחשבות. חז"ל זאָגן (בראשית רבה, נ"ד) "בְּרָצוֹת ה' דְּרָפִי אִישׁ גַּם אוֹיְבֵיו

יִשְׁלִים אַתּוּ - אוֹיְבֵיכִי זֶה אֲשֶׁתּוֹ", אַפִּילוּ וָוַען עֵס קָען
 אוֹיִסקוֹקן ווי דִּי ווײַב אִיז בְּרוּגֵז אוֹיפֿן מֵאן וָוַען עֵר
 וויל זײַךְ נִישְׁט צוֹשְׁטֶעלֵן צו אִיר צו טוֹן זאַכן קָעגֵן דִּי
 תּוֹרָה. אויב אָפֿער וָוַעט זײַ זַען אַז עֵר האַלט זײַךְ
 שְׁטאַרק, וָוַעט זײַ צום סוֹף אויף זײַךְ צוֹשְׁטֶעלֵן צו אַים.
 פֿאַרקֶערט, זײַ וָוַעט אַים נֶאָךְ מֶער אַרויִפֿקוֹקן צוליב
 זַיִן שְׁטאַרקֵיט.

און פֿאַרקֶערט, אויב דֶער מֵאן וָוַעט זײַךְ יֵא לֵאזֵן
 אַיבֶּער רַעדֵן אַוועק צו גַיִן חס וְשָׁלוֹם פּוֹנֵעִם
 אַיבֶּערשְׁטֵן, דאַן וָוַעט זײַךְ עֵס עֲנֵדִיגֵן זַייער בֵּיטֶער.
 אויף דַעם זאַגט דִּי גְמָרָא (בֵּיצָה ל"ב). אַז אַ מְעַנְטֵשׁ
 וואס זַיִן ווײַב גֵּעוועלְטִיגט אויף אַים, אִיז זַיִן לַעבֵן
 נִישְׁט קַיִן לַעבֵן. דאַס גַיִט אַרויף אויף דַעם אַז וָוַען
 עֵס קוֹמט צו הֵיטֵן תּוֹרָה און מְצוֹת, טאַר מֶען זײַךְ נִישְׁט
 לֵאזֵן פּוֹן דִּי ווײַב.

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווִיב

אויב בייִדע וועלן זיך האלטן אינאיינעם אזוי ווי דער אייבערשטער וויל, דאן וועט זייער לעבן זיין א גליקליכע אויף בייִדע וועלטן.

י

דער מאן דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיין דער וואס ברענגט פֿרנסה און שטוב. נישט אז ער זאל זיצן אינדערהיים און די פרוי זאל ארויסגיין ארבעטן. חז"ל זאגן (פסחים נ:): "כל המצפה לשכר אשתו אינו רואה סימן ברכה לעולם" - עס איז נישטא קיין סימן ברכה ווען די וויב איז די פֿרנסה-ברענגערין אין שטוב. די ריכטיגע וועג איז אז די פרוי זאל בלייבן אינדערהיים און זיך אפגעבן מיט די קינדער און מיט די שטוב ווירטשאפט, און דער מאן זאל זיין דער וואס גייט ארויס און ברענגט אהיים פֿרנסה. די פרוי און קינדער פארלאזן זיך אויפ'ן מאן,

און דער מאן פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן, און דעריבער דארף דער מאן בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל טאקע אהיימברענגען פּרַנְסָה בְּשִׁפְע.

דער מאן דארף אָבער זען אז עס זאל זיין בְּרִיִּיט פּרַנְסָה. אז ער זאל צושטעלן פאר זיין ווייב אלעס וואס זי דארף און איר אויך קויפן מתנות. ביי דעם טאר מען נישט זיין קארג. אויב עס ווערט א צמצום אין שטוב, עס פעלט עסן, עס פעלט קליידער, אָדער אַנדערע געברויכן אין שטוב, דאן הויבט זיך גלייך אן שְׁלוֹם בֵּית פְּרָאבְּלֶעמֶען. חז"ל זאגן (תּמוּרָה ט"ז.) אז ווי נאר עס לאזט זיך אויס דאס עסן אין שטוב, הויבט די פרוי גלייך אן צו שרייען.

דער מאן דארף אהיימברענגען פּרַנְסָה, און טאקע מיט א בְּרִיִּיטְקִיִּיט. ער זאל זען אז די שאפעס און די פּרִיזשִׁידער זאלן שטענדיג זיין פול מיט עסן, אז די

פְּרוּי און קינדער זאלן האָבן וואס זיי דארפֿן אָנצוטון,
 און אזוי ווייטער אַלע זאכן וואס מען דארף
 אינדערהיים. ווען עס איז דא אַ שפּע אינדערהיים,
 דאן הערשט אַ פֿרייליכע אַטמאָספֿער אינדערהיים און
 עס איז דא אַ גוטע שלום בית. און דער מאן דארף זיך
 פארלאָזן אויפֿן אייבערשטן, ער דארף בעטן דעם
 אייבערשטן, דאן וועט אים דער אייבערשטער זיכער
 העלפֿן אז ער וועט מצליח זיין אין פֿרנסה, און זיין
 שטוב וועט זיך טוישן צום גוטן.

יא

מען קען נישט ארויפצווינגען אויף אַ ווייב אז זי
 זאל מוזן טון וואס דער מאן וויל. צום ביישפּיל אויב
 די פֿרוי וויל נישט גיין צו איר מאַנ'ס עלטערן אָדער
 פּאמיליע, קען מען איר נישט דרוקן צום וואנט אז זי
 מוז גיין. אויב זי שפּירט זיך נישט פּאקנוועם דארטן,

איז דאס איר פֿריוויליגקײַט צו פֿאַשליסן אויב זי וויל נאָ אַדער נישט אַהינגיין. חז"ל זאָגן (מדרש רות, ב) אַז אַ פֿרוי שפּירט זיך נישט פֿאַקוועם נאר אין איר אַייגענע הויז. און צום סוף וועט דער מאן זען אַז אויב ער צווינגט נישט זיין ווייב צו טון זאכן וואס זי וויל נישט, צו גיין אויף פֿלעצער וואו זי וויל נישט, דאן וועט זי צום סוף זיך איבערגעבן צו אים און טון זיין ווילן.

דער מאן דארף זיך נאר איבערגעבן צום אַייבערשטן און זיך לאזן פֿירן פון אים. די משנה זאגט אין אבות (פרק ב) "בטל רצונך מפני רצונו, כְּדִי שִׁבְטֵל רְצוֹן אַחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנֶךָ" - ווען דער מאן געבט זיך איבער אינגאנצן צום אַייבערשטן, דאן וועט זיין ווייב זיך איבערגעבן צו אים. ווען אַ איד געבט זיך אינגאנצן איבער צום אַייבערשטן, ער ווייסט אַז

יַעֲדֵע זאַף וואס פּאַסירט צו אים קומט נאַר פּונעם
אייבערשטן, דאן האט ער אַ גליקליכע און פּרייליכע
לעבן.

דער מדרש זאגט (לְקוּט בְּשֵׁלַח, רְמֵז תַּתְּקַל"ז): "אַשְׁרֵי
אָדָם שֶׁאַשְׁתּוֹ מְעִידָתוֹ, וְתוֹרָתוֹ מְעִידָתוֹ, וּפְרֻנְסָתוֹ
מְעִידָתוֹ" – ווי וואויל איז פאר אַ מענטש וואס זיין
ווייב זאגט עדות אז ער איז גוט, די תורה זאגט עדות
אויף אים, און זיין פרנסה זאגט אויף אים עדות. ווען
א איד לעבט מיטן אייבערשטן, דאן קען מען זען ביי
זיין פרנסה ווי שײן ער געבט זיך אפ מיט זיינע
מיטארבעטער, און ער באַגנב'ט נישט קיינעם. מען
קען עס אויך דערקענען אויף זיין תורה, אז ער לערנט
יעדן טאג תורה, און ער איז צוגעבינדען צו די
הייליגע תורה. און אויך זיין ווייב קען עדות זאגן אז

לה

מְכַבֵּד זַיִן דִּי נְוִיִּב

אַזאַ מְעַנְטֶשׁ לְעַבְט בְּשָׁלוֹם מִיט זַיִן נְוִיִּב, עֶר אִיז אִיר
מְכַבֵּד, עֶר שְׁעֶצֶט אִיר, און עֶר קאַט אִיר לִיב.

ווען אַ אִיד גִיט אױף דָעם וועג, וועט אים
שְׁטענדיג זַיִן גוט. סײ אױף דִי וועלט און סײ אױף
יענע וועלט.

תָּם וְנִשְׁלָם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.